

dette høje Ting, idet jeg haaber, at der skal komme et godt Resultat ud af Lovforslaget.

Naar den ærede Taler udtalte Ønsket om, at Sagen maatte gaa til et Udvalg, vil jeg dertil sige, at det skal jeg ikke modsætte mig, men beredvilligt gaa med til, idet jeg tror og haaber ligesom det ærede Medlem, at Resultatet af dette Udvalgs Arbejde bliver Lovens endelige Vedtagelse.

Finansministeren (Brun): Maa jeg takke for den venlige Modtagelse, Lovforslaget har faaet i dette høje Ting. Det glæder mig navnlig at høre bekræftet, at det anerkendes, at de Omstændigheder, som medførte, at man gik til Forhøjelse af Lønningerne i Fjor, ogsaa maa medføre, at Lønningerne ved Statsanstalten for Livsforsikring maa forhøjes. Om Finansministeriet her har truffet det rette Forhold, og navnlig om Lønningsforhøjelsen anses for at overstige, hvad man mener at kunne gaa med til, vil jo blive gjort til Genstand for Undersøgelse i et Udvalg, og jeg haaber, at dette Udvalg vil stille sig lige saa velvilligt som dette høje Ting. Det er rigtigt, at der først ved dette Lovforslag fremkommer en egentlig Lønforbedring for disse Funktionærer ved Statsanstalten for Livsforsikring, og det forekommer mig heller ikke, at de foreslaaede Lønforhøjelser overstige, hvad man med Rette kan vente, naar man overhovedet gaar til en Lønforhøjelse. I Motiverne er der gjort Rede for, hvorledes de nugældende Lønninger med den nugældende Tantieme stille sig i Sammenligning med de Lønninger, som foreslaas i dette Lovforslag, og herefter forekommer det ikke Finansministeriet, at man kunde stille sig mindre imødekommende overfor Anstaltens Funktionærer, end sket er ved Lovforslaget. Jeg haaber paa fortsat velvillig Behandling fra det høje Tings Side af dette Lovforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Bramsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Stempelafgift af Lotterisedler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 2693—96).

Sagen sattes under Forhandling.

Pagh: Medens vor Stempelovgivning i Almindelighed hviler paa det sunde Princip, at Stempelafgiften skal staa i et vist Forhold til den beskattede Genstands Værdi, gælder dette dog ikke med Hensyn til Stempelafgift af Lotterisedler. Stempelovens § 57 bestemmer derom, at der af hver Lotteriseddel uden Hensyn til dens Pris skal erlægges den samme Stempelafgift, nemlig et Beløb, der oprindeligt var 4 Skilling og senere efter den nye Møntlov blev ændret til 10 Øre. Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa ogsaa at bringe Stemplingen af Lotterisedler i Overensstemmelse med det almindelige Princip, der ligger til Grund for vor hele Stempelovgivning. Medens nu en Lodseddels, der koster f. Eks. 4 Kr. til en Trækning, stemples med et Beløb, der svarer til $2\frac{1}{2}$ pCt., svares der af en Lotteriseddel, der koster 50 Øre, ikke mindre end 20 pCt. Det er et Forhold, der er ganske urimeligt, og det forekommer mig derfor ikke, at man med nogen Føje kan indvende noget mod det foreliggende Lovforslags Hovedhensigt. Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Bestemmelser tror jeg ogsaa, at man i det væsentlige kan være tilfreds. Jeg skal saaledes gøre opmærksom paa, at naar det i § 1 foreslaas, at Afgiften skal sættes til 3 pCt. af en Lodseddels Pris, saa bliver den Indtægt, som Statskassen faar paa den Maade, væsentlig den samme, som fremkommer ved den Beregningsmaade, som efter den gældende Stempelovgivning nu